

РЕШЕНИЕ

№ 38310

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8456** по описа за **2025** година докладвано от съдия Ваня Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП против Решение № 2455 от 03.07.2025г., по анд № 7224/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав. С обжалваното решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 805725-F794806/07.01.2025 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ към Националната агенция за приходите, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на „АДМ Разград“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 9331.66 лева за извършено административно нарушение по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, вр. чл. 9, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Със същото решение Национална агенция за приходите е осъдена да заплати на „АДМ Разград“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] сумата от 1479.60 лева (хиляда четиристотин седемдесет и девет лева и шестдесет стотинки), представляващ адвокатско възнаграждение.

В касационната жалба се твърди неправилност на въззивното решение, с доводи, че съдът неправилно е приел, че с непосочване в АУАН датата и мястото на административното

нарушение, субектът на отговорността е лишен от правото на защита. Твърди, че както АУАН така и НП съдържат изискуемите реквизити. Счита, че в случая не намира приложимост чл.28 от ЗАНН. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди Наказателното постановление. Претендира се присъждането на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, се представлява от ст. юрисконсулт К. Г., който намира решението на СРС за неправилно и необостновано. Депозирани са писмени бележки по делото. Изразява становище по същество на спора и претендира юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът „АДМ Разград“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], в съдебно заседание не изпраща представител. В депозирания отговор по касационната жалба се акцентува, че липсва описание на нарушението, както и откъде започва и къде завършва превозът на стоката, обстоятелства за които са изложени подробни съображения.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения.

С Решение № 2455 от 03.07.2025г., по анд № 7224/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав е отменено Наказателно постановление № 805725-F794806/07.01.2025 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“-С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ към Националната агенция за приходите, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на „АДМ Разград“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 9331.66 лева за извършено административно нарушение по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, вр. чл. 9, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Със същото решение Национална агенция за приходите е осъдена да заплати на „АДМ Разград“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] сумата от 1479.60 лева (хиляда четиристотин седемдесет и девет лева и шестдесет стотинки), представляващ адвокатско възнаграждение.

За да постанови своя съдебен акт, от фактическа страна районният съд е приел за установено, че при проверка на 10.09.2024 г. в 22:46 ч. на граничен контролно пропускателен пункт Д. мост - Р. от органи по приходите на МПС марка „М.“ с рег. № на МПС В167SAF и рег. № на ремарке А4922ЕМ с водач ENACHE ALIN- CONSTANTIN е установено, че се превозва стока - „Глюкоза и сироп от глюкоза, несъдържащи фруктоза или съдържащи тегловно в сухо състояние по-малко от 20% фруктоза: Други: - 23800 кг“. Съставен бил протокол за извършена проверка на стока с висок фискален риск, в който било описано, че изпращач на стоката е жалбоподателят „АДМ РАЗГРАД“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], а неин получател - „СОСА СОЛА НВС SOURCING BV“ с VAT № NL860061188B01, докато превозвач било чуждестранното дружество „SIKALIF TRANSPORT SRL“ с VAT № RO2037433755.

На 13.09.2024 г. в 13:00 часа проверяващият екип извършил документна проверка на адреса на управление на дружеството „АДМ РАЗГРАД“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], находящ се в [населено място], С. индустриална зона. Проверката е извършена в присъствието на Н. И. Р. - упълномощено лице на дружеството-жалбоподател. След преглед на представените документи, в хода на проверката е

установено, че стойността на стоката е 23 329.14 лв., а фактура за доставката не е представена. С оглед на допуснатата техническа грешка при първоначалното деклариране, на 11.09.2024 г. е подадена коригираща декларация на УНП, съгласно която стоката е преминала ГКПП - Р. на 10.09.2024 г. в 22:59 ч. Вследствие на това проверяващият екип е установил факта на извършена вътреобщностна доставка от „АДМ РАЗГРАД“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], при която данъчно задълженото лице е декларирано неправилно съответната доставка към НАП. При извършена документална проверка е установено, че в изготвения Протокол за извършена проверка на СВФР при ВОД” № 1806032095921/10.09.2024 г. грешно е посочена стоката-обект на проверяваната доставка, като посочената стока била неправилно посочена като „Глюкоза и сироп от глюкоза, съдържащи тегловно в сухо състояние 20% или повече, но по-малко от 50% фруктоза, различни от инвертната захар: Други“. Установено било, че превозваната стока по представените документи е „Други видове фруктоза и сироп от фруктоза, съдържащи тегловно в сухо състояние повече от 50% фруктоза, различни от инвертната захар: Изоглюкоза“ код/1702 60 10/ с количество - 23 800 кг., за която стока жалбоподателят „АДМ РАЗГРАД“ ЕАД отказал да представи фактура по доставката и не дал писмени обяснения.

Въз основа на така изложените факти проверяващите лица възприели, че при всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава - членка на ЕС, доставчика или продавача/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки, не е деклариран предварително данни за превоза преди започване на натоварване на транспортното средство.

Поведението било квалифицирано като нарушение на разпоредбите на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 9, ал. 1 от Наредба № 5/29.09.2023 г. на МФ.

Във връзка с така описаното нарушение свидетелят С. С. на длъжност „старши инспектор“ по приходите при ЦУ на НАП съставил АУАН сер. АН № F794806/22.10.2024 г. срещу „АДМ РАЗГРАД“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], който акт бил връчен и подписан от представител на дружеството.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и Наказателно постановление № 805725-F794806/07.01.2025 г. на началника на Отдел „Оперативни дейности“-С. в ГД „Фискален контрол“ към НАП, с което на основание чл. 278б, ал. 3 от ДОПК на „АДМ Разград“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 9331.66 лева за извършено административно нарушение по чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, вр. чл. 9, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

СРС, е направил изводи, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати други съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на посоченото като нарушител лице да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност, опорочили издадените актове и съставляващи самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Районният съд е намерил, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са непълни откъм обстоятелства около извършване на твърдяното нарушение, като липсва релевантна информация за индивидуализиране на самия превоз - от територията на коя държава - членка на ЕС е започнал превоза, къде е извършена проверката, дали е на ГКПП и къде е той. Горното е обвързано със задълбочен анализ на сочената за нарушена разпоредба, както и тази на чл.127и, ал.1-5 от ДОПК като е направен обоснован извод, че в случая както в АУАН, така и в НП липсват фактически установявания съществени за обективната съставомерност на соченото нарушение.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК, „при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз преди започване на натоварването на транспортното средство и потвърждава изпращането на стоката след излизане на транспортното средство от територията на страната“. Според чл. 9, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, „при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на страната и завършва на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, доставчикът или продавачът/прехвърлител в тристранна операция или първият доставчик във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза преди започване на натоварването на транспортното средство. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 3 по реда на чл. 48“.

Според чл. 278б, ал. 3, „лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв.“.

Настоящия касационен състав намира, че така посоченият състав на административно нарушение изисква превозът на стоката с висок фискален риск да започва от територията на страната и да завършва на територията на друга държава - членка на Европейския съюз. Правилно е констатирал СРС, че нито в АУАН, нито в НП е уточнено от коя държава е започнал превозът и към коя държава е бил адресиран, за да е приложима разпоредбата на чл. 127и, ал. 2 от ДОПК. В този смисъл е правилен и извода на СРС, че се затруднява съдебната проверка по отношение на началото на превоза и неговото предназначение, за да се прецени въобще дали се касае за превоз на стока по смисъла на посочения текст. В НП и АУАН тези обстоятелства не са намерили никакво отражение, а само е посочено, че проверката на процесното ППС е осъществена на ГКПП Д. мост - Р., както и че се касае за ВОД на стоки (вътреобщностна доставка). Доколкото в АУАН и НП няма данни за направлението на движение на стоките, нито за крайната им дестинация, нарушението остава неясно от фактическа страна от гледна точка на даденото му словесно описание. Липсата на посочване на държавата, към която е насочен превозът на стоки, води до пълна невъзможност да се разберат рамките на административнонаказателното обвинение и респективно елементите на състава на административното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателят.

Следва да бъде съобразено, че отделните алинеи на чл. 127и от ДОПК съдържат различни задължения с оглед това дали става въпрос за превоз от страна на ЕС до България, дали е от България до друга страна от ЕС, дали е вътрешен за държавата или е от трета страна. В случая в НП и в АУАН тези уточнения не са намерили нужното отражение и изобщо не става ясно коя е крайната точка на превоза. Това е пречка и за нарушителя, да се разбере за какво нарушение е санкциониран, което води до нарушаване на правото му на защита.

На следващо място правилно СРС е съобразил отсъствието на наведена конкретика относно вида на превозваната стока, което създава неяснота и недостатъчност в описанието и обстоятелствата, при които е реализирано нарушението, като отнема възможността на санкционираното лице да се ориентира относно обективните параметри на вмененото му противоправно поведение.

Словесното описание на нарушението в НП е неясно, което съставлява нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5, пр. 1 от ЗАНН. В обстоятелствената част на Наказателното постановление не е внесена

необходимата конкретика при индивидуализацията на превозваната стока, като не са посочени и конкретни факти по отношение на крайната точка на осъществявания превоз за да се проследи дали изобщо става въпрос за вътреобщностна доставка или придобиване. Горното внася сериозна и непреодолима неяснота във волята на АНО при издаване на НП. Съдът намира, че словесното описание на нарушението е напълно неясно, волята на АНО е неразбираема. НП не отговаря дори на минималните изисквания за надлежно описание на нарушението, също както и АУАН, от където този порок е пренесен в НП.

По изложените съображения касационната жалба е неоснователна.

По силата на чл.36, ал.1 от ЗАНН със съставянето на АУАН се образува административнонаказателното производство. Законосъобразно съставеният акт има констатираща и обвинителна функция. Със съставянето му за първи път в правния мир се обективира изявлението на актосъставителя относно конкретно извършено нарушение и личността на нарушителя. С акта констатираното нарушение се вменява във вина на лицето, посочено в него като нарушител, за извършеното административно нарушение. Поради това и от момента на съставяне на акта, за лицето, посочено като нарушител, възниква правото на защита срещу вмененото нарушение, на което кореспондира задължението на актосъставителя да обезпечи възможността за ефективното му и пълноценно упражняване. Създаването на достатъчно ефективни гаранции за упражняване на правото на защита на нарушителя е установено в негова полза с оглед възможността му да разбере фактическите и правни рамки на вмененото нарушение. Установена е система от правнорегламентирани предписания към актосъставителя, разделени на абсолютно задължителни и относително задължителни правила. Сред абсолютно задължителните правила е описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. То не може и не следва да се извлича и от останалите доказателствени материали по преписката, поради което препратка към съставения ПИП сер.АА № 0149553/13.09.2024г. и вписаните в същия констатации също не покрива законовите изисквания към съдържанието на АУАН и НП.

Касационната инстанция счита, че първоинстанционният съд е събрал и коментирал относимите към казуса доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна и за правилното решаване на спора, надлежно и аргументирано е обсъдил всички факти от значение за спорното право, и е извел правилни изводи, съображенията за които се възприемат изцяло и не следва да бъдат дословно преповтаряни, с оглед разпоредбата на чл. 221, ал.2 от АПК. Не са налице твърдяните в жалбата касационни отменителни основания по смисъла на чл. 348, ал.1 от НПК, за допуснато от ЯРС нарушение на материалния закон при произнасяне по същество на спора, както и за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до нарушаване правото на защита на касатора.

Не са налице касационни основания за отмяна на решението на СРС.

Като взе предвид гореизложеното, съдът намира, че касационната жалба е неоснователна, а оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника по касация не се присъждат разноски, тъй като не се претендират.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2455 от 03.07.2025г., по анд № 7224/2025г. по описа на Софийски

районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ